

učene strani o grmskem »programu in poročilu« jako rezko oceno, a dejali smo jo »ad acta«, ker take stvari ne sodijo v leposloven list.

Knjižnica za mladino. Izdaja »zaveza slovenskih učiteljskih društev«. Urednik A. Gabršček. Izhaja zadnji dan vsakega meseca v trdo vezanih snopičih, obsežnih povprečno po 6 pól. — Snopič I. — V Gorici, 31. jan. 1895. Cena 20 kr. Cena naročnikom za 12 snop. 1 gld. 80 kr. — Obseg I. snop.: »Dva brata. Povest za dečke od 12—15 let, nagradena po prof. Ant. Bezenšku. Na podlagi italijanskega izvirnika spisal Dušan Mladinski. Str. 1—80. — Milosrčna Zorana. Povest za deklice 10 12 let. Nemški spisal Franc Frisch, z dovoljenjem gospoda pisatelja in založarne njegovih spisov prosto poslovenil Janko Leban, nadučitelj v Begunjah nad Cerknico.« — O teh dveh nedavno izšlih povestih je narasla že kar cela literatura, tako obširne ocene so prinesli nekateri listi (»Učit. Tovarš«, »Slovenec«.) A videti je, da se končna sodba še ni izrekla; nadejati se nam je še duplik in replik. Nas bode skrb, da postrežemo svojim čitateljem z objektivno in samostojno kritiko.

Slovensko-nemškega slovarja Wolfovega je izšel sedemnajsti sešitek (str. 385—464), obseza joč besede od »razglasja« pa do »sedmice«.

Poročilo o delovanju in stanju podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci za akademično leto 1893/4. Založil in objavil tačasni odbor. V Gradci 1894. Natisnila tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovci. — Pregled računov od vinotoka meseca 1893 do vinotoka 1894 nam kaže, da znaša omenjene podpiralne zaloge glavnica skupaj 8450 gld., da je imela dohodkov v tem času 1847 gld. 58 kr., stroškov pa 1178 gld. 40 kr., in da ji je ostalo gotovine razpoložnine 669 gld. 18 kr. — Nje predsednik in blagajnik je dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučiliščni profesor in akademik.

Miklošičev prevod Mickjevičevega krimskega soneta: »Domovina«. Prof. dr. V. Jagić nam je poslal z Dunaja s prijaznim pismom v blagovoljno porabo Miklošičev prevod Mickjevičeve »Domovine«, ki ga je našel med drugimi popirji »svojega nepozabljivega učitelja.« Kakor nam poroča g. prof. Jagić, je pisan prevod z Miklošiča samega, toda še mladeniško roko; na dveh, treh mestih da so napisani s svinčnikom popravki, a g. profesor Jagić jih je dodal v prepisu pod zvezdico; mi smo jih dali natisniti pod številkami, a na strani in s kurzivnimi črkami. Gospod prof. dr. Jagić pa naj nam dovoli, da ga na tem mestu še jedenkrat prav toplo zahvalimo na poslanem dragocenem nam prispevku.

Prevod in opazke Miklošičeve slovejo od besede do besede tako-le:

»Domovina.

Iz krinskih sonetov Mickjeviča poslovenil Fr. Miklošič.

Po suhi plavam zdaj ravniči oceana,
Voz trava krije, voz ko ladja brodi;
Po šumnih senožitih mnogi cvetov rodi
Obdajejo erdeče otoke burjana.

Že mraz prihaja, ni ga pota ni kurgana,
Pogledam v nebo, zvezda naj me vodi;
Tam okno¹ se blišči, tam se danica rodi,
Tu Dnjestr, tam je lampja Akermana.

¹ megla

Postojmo! Vse je tiho! piščijo žerjavi,
Ki jih sokola ne uzerla bi zenica;
In slišim, kjer se ziblje le metulj na travi,